

ת"פ 25803/03/22 - מדינת ישראל נגד אמאם תיהאוי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 25803-03-22 מדינת ישראל נ' תיהאוי(אסיר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

אמאם תיהאוי

גזר דין

כתב אישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היה הנאשם עצור בבית מעצר קישון. ביום 22.11.21 הובילו שני סוהרים קבוצת עצורים ובהם הנאשם. בשלב מסוים סטה הנאשם מנתיב הליכתם ופנה לכיוון המרפאה. כאשר שאל אותו אחד הסוהרים לאן פניו מועדות, תקף אותו הנאשם בכך שהיכה בראשו מכה אחת באמצעות ידו.

2. יצוין כי הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום אך לא הוצגה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירה חמורה וכי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות גופו ובטחונו של המתלונן וכן שמירה על שלטון החוק בכלל ועובדי הציבור בפרט. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר והוגשה פסיקה. נטען כי מדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי בעבירות אלימות, ולכן יש לגזור את עונשו ברף העליון של מתחם הענישה לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טענה כי לא מדובר בעבירה שתוכננה מראש, אלא בהתפרצות ספונטנית של הנאשם, וכי לא נעשה שימוש בחפץ כלשהו ולא נגרם נזק למתלונן. ביחס למתחם העונש ההולם טענה ההגנה כי הוא נע בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר. נטען כי מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים קשות הסובל ממצב נפשי מורכב ומטופל תרופתית והוגש

מסמך רפואי. הסנגורית הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, התנצל בפני הסוהר וביקשה להקל עמו. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. **הערכים המוגנים** שנפגעו בשל העבירה ברורים ומדובר בפגיעה בעקרון שלטון החוק וביכולת הסוהרים להשליט חוק וסדר בבית המעצר, כמו גם בשלום גופו ובכבודו של הסוהר עצמו.

7. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** אציין כי ברי שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא כזה שהתפתח "בשטח" ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתו, במיוחד על רקע העובדה שמדובר בתקיפת סוהר בבית מעצר. ביחס לסיבות שהביאו את הנאשם לכדי ביצוע העבירה, הרי שלא ניתן להבין את התנהגותו, אלא כבריונות לשמה וניסיון להלך אימים על הסוהר. מנגד, הבאתי בחשבון שלא נגרמה כל חבלה לסוהר ואולם בצד דברים אלו הבאתי גם בחשבון כי הנזק הפוטנציאלי מהמעשה אינו מסתכם אך בנזק גופני לסוהר, אלא מדובר בקריאת תיגר על הסדר הציבורי בבית המעצר ועל יכולתם של הסוהרים לקיימו. פגיעה בודדת בסוהר בבית מעצר עלולה לנקל להתפתח לאנרכיה של ממש במקום והיעדר שליטה ומכאן שמדובר באירוע בעל פוטנציאל נזק ממשי.

8. **מדיניות הענישה:** ככלל מדיניות הענישה בעבירות של פגיעה בעובדי ציבור היא מחמירה. לא אחת נפסק כי יש להחמיר עם כל הפוגע בבעלי הסמכות לאכיפת החוק. ראו: רע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.3.2011):

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 5750/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.8.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת עובד ציבור ונידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם אחז בבסיס עליו מונח קומקום חשמלי והיכה באמצעותו בראשו של סוהר שנכנס לתא. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; עפ"ג 22165-04-16 **מרדאוי נ' מדינת ישראל** (19.2.2017), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור והעלבתו ונידון לחמישה חודשי מאסר

בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, הנאשם קילל סוהר שנכנס לתא, דחף אותו והיכה באגרוף בחזהו; ת"פ 19369-12-17 **מדינת ישראל נ' חמאמרה** (18.6.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת עובד ציבור ונידון לשמונה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה הנאשם הובל על ידי סוהרים כשהוא אזוק בידי ורגליו, החל להשתולל ולהתפרע, נשך את אחד הסוהרים בידו וגרם לו לחבלות; ת"פ 5811-11-14 **מדינת ישראל נ' נמרוד שלום אדרי** (7.5.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת עובד ציבור בכך שבעט בבטנו של סוהר והכה במכת אגרוף בפניו של סוהר אחר וגרם לו לחבלות. הנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה, נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בעבירה, אשר ביטאה קבלת אחריות וחרטה. עוד הבאתי בחשבון את מצבו הנפשי כמתואר במסמך שהגישה ההגנה (ענ/1), ואת נסיבות חייו המורכבות שאין זה המקום לפרטן מטעמים של צנעת הפרט (ראו: ע"א 6356/20 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (21.10.2021)). מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בעבירות אלימות, סמים ורכוש וכי הוא ריצה בעבר מספר לא מבוטל של מאסרים מאחורי סורג ובריח. אף כיום מרצה הנאשם עונש מאסר.

12. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם ראיתי להדגיש שאיני מקבל את עמדות שני הצדדים - המאשימה לעונש ממושך בכליאה, והנאשם למאסר מותנה בלבד. המעשה מבטא חומרה והוא ראוי לתגובה עונשית הולמת, קל וחומר בהיעדר טיפול המצביע על סיכויי שיקום וסיכון נמוך להישנות וכן בהתחשב בעבר הפלילי המכביד ביחס לגיל (יליד 1989). בצד זאת קיימים שיקולים המטים את הכף לעבר התחשבות כפי שפורט לעיל. משכך, העונש הראוי בעיני הוא מאסר קצר בפועל בצירוף ענישה מותנית מרתיעה ופיצוי למתלונן (לשיקולים לקביעת העונש בגדרי המתחם ראו למשל ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020)). בשל פסיקת פיצוי ולאור מצבו הכלכלי של הנאשם אמנע מהטלת קנס. עוד אציין שלאור מהות המעשה, העבר הפלילי והיעדר סיכויי שיקום, ראוי שעונש המאסר שיושת על הנאשם יהיה במצטבר לתקופת מאסרו הנוכחי וההגנה אף לא ביקשה להורות אחרת במקרה שיוטל עונש מאסר שאינו מותנה בלבד. הבאתי בחשבון בעניין זה את תקופת המאסר בה נושא הנאשם כיום (שאינה קצרה) אך מהות המעשה - תקיפת סוהר בבית מעצר - מטה את הכף בבירור לעבר צבירת עונשים.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל .

בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, המאסר יצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית.

ג. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 1,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 120 יום. את הסכום יש לשלם ישירות למרכז לגביית אגרות וקנסות באחת הדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, במעמד הצדדים.